— Момчета, — започна учительтъ, — това е първиятъ ни дълъгъ излетъ. Всѣки трѣбва да провѣри добре мотора си и парашута. Първо ято ще слѣзе на летище „Симеонъ Петровъ“, а второ — на летище „Топракчиевъ“. Ние съ механика ще летимъ съ самолетъ „Орелъ“ надъ васъ. Следъ гариране на леталата, всички ще слѣземъ на старото летище „Божурище“. Тамъ ще имаме малко занимания. Ще разгледаме ракетитѣ за стратосферно летене. Сега нека провѣримъ още веднажъ всички мотори и парашути.

Докато ставаше прегледа тритѣ грамадни пощенски цепелини на Българската въздушна поща плуваха като сребърни риби въ синия просторъ надъ милионна Варна.

Три отсѣчени сигнали отъ мощната сирена на „Орелъ“ възвестиха отлитането. Моторитѣ бѣха пустнати въ движение и мигъ следъ това ученическитѣ летала като жерави се дигнаха на ято и се отправиха къмъ София.

Предъ любопитнитѣ погледи на младитѣ летци се нижеха картини една отъ друга по-красиви. Каналитѣ, които свързваха рѣкитѣ, се виждаха подъ тѣхъ като свѣтли нишки, прорѣзали зеленитѣ полета. Далече отъ летище „Юмрукъ чалъ“ се дигна многобройно ято летала на родната ни авиация, което отиваше на своитѣ ежедневни учения. Тѣ летѣха съ такава бързина, че младитѣ варненски летци ги видѣха само при излитането. За да ги видятъ въ по-нататъшния имъ полетъ, ученицитѣ знаеха, че бѣха необходими астрономически уреди. Съ последнитѣ тѣ сѫ наблюдавали не веднажъ полети до Луната, Венера и Марсъ. Нѣкогашната мечта на човѣчеството бѣ осѫществена отдавна. Инженери и летци, герой на военната и цивилна авиация, отдавна бѣха посетили не веднажъ съседнитѣ планети и разказитѣ за чудесата на далечни и непознати свѣтове вълнуваха сърдцата на младитѣ летци, които мечтаеха да летятъ съ аеродинамични и електропротонни машини къмъ недосигнати още звезди. Мнозина отъ тѣхъ мечтаеха да откриятъ нови системи ракети за презстратосферни и безвъздушни полети. Отдавна желѣзни мрежи бѣха опасали високитѣ върхове на нашитѣ планини и улавяха електричеството отъ въздуха и свѣткавицитѣ и го събираха въ специални резервуари, за да го използватъ за летене и други цели. Наистина, въ 2037 година човѣкътъ бѣ господарь не само на земята, но и на свѣтоветѣ.

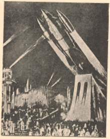
Излитане на бѫдещи самолети

Точно надъ Ботевградъ единъ тревоженъ писъкъ на сирена смути младитѣ летци. Едно летало се откѫсна отъ редицата и полетѣ стремглаво надолу. Апаратътъ на Георги бѣ повреденъ и падаше. Отъ „Орелъ“ дадоха сигнали: „Пригоди парашута!“ Безъ да губи самообладание, Георги разтвори парашута и невредимъ кацна на земята. Следъ малката поправка, той се дигна пакъ и догони своитѣ другари.

Никой не се разтревожи отъ тази случка, защото всички знаеха, че апаратитѣ сѫ така усъвършенствувани, че нещастие може да се случи само при сблъскване на два самолети въ въздуха, но никога при падане.

Следъ благополучното кацване на летищата „Симеонъ Петровъ“ и „Топракчиевъ“, нашитѣ млади ученици се събраха на старото летище „Божурище“, кѫдето разгледаха много интересни машини и ракети и се запознаха съ техническитѣ постижения на своето време. Тукъ тѣ се запознаха и съ други ученици, дошли отъ различни крайща на нашата страна и отъ чужбина.

Обяснение къмъ картината на I стр.

„Съперници въ въздуха“

Въ борбата си за завладяване на въздуха, човѣкъ се е борилъ не само да измисли крилати машини, които да го носятъ воленъ като птица въ безпредѣлнитѣ пространства, борилъ се не само съ буритѣ и вѣтроветѣ, но често е трѣбвало да се справя и съ гордитѣ обитатели на въздуха — орлитѣ.

Въ историята на въздухоплаването сѫ отбелязани доста случаи, когато летци сѫ се борили съ орли. Особено нападателни сѫ се показвали скалиститѣ орли.

Нашата картина на първа страница дава моментъ отъ една такава среща между крилатия царь на въздуха и единъ летецъ, станала надъ Кордилерскитѣ планини въ Южна Америка.

Ако искате да се просвѣтите художествено и здраво, да черпите поука и знания изъ всички отрасли на живота и науката, да имате красиви картини и художествени произведения — станете абонатъ на сериозното, художествено и най-евтино илюстровано списание

КАРТИННА ГАЛЕРИЯ